

پیمان‌های استراتژیک جمهوری اسلامی ایران با روسیه و چین را محکوم کنیم!

بیانیه جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

رژیم جمهوری اسلامی ایران، پس از امضای یک قرارداد 25 ساله همکاری استراتژیک با دولت چین در فروردین ۱۴۰۰ در تهران (طبق گفته وزیر امور خارجه ایران، این قرارداد از روز ۲۴ دی ماه ۱۴۰۰ وارد فاز اجرایی شده است)، در آستانه پیمان بستن با یک قدرت بزرگ جهانی و سلطه‌گر دیگر، این‌بار در همسایگی شمالی ایران، یعنی دولت روسیه است. به گفته کاظم جلالی، سفیر ایران در این کشور: "در سطح عالی دو کشور بر سر انعقاد یک قرارداد 20 ساله یا بیشتر توافق شده است". او سفر ابراهیم رئیسی به مسکو در 29 دی 1400 را "نقطه عطفی در روابط دو کشور در جهت ائتلافی چون مسأله‌ای بسیار مهم در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران برای ایستادگی در مقابل غرب و آمریکا" توصیف کرده است. پیش نویس قرارداد با روسیه توسط ایران تهیه و در سفر رئیسی به

مسکو در اختیار طرف روس قرار گرفت. از مفاد این قرارداد، که پنهانی حتی از دید مجلس فرمایشی اسلامی است، تا کنون اطلاع چندانی در دست نیست. تنها می‌دانیم که بخش بزرگی از این پیمان استراتژیک، ناظر بر همکاری و خرید تسلیحات نظامی از روسیه است و همچنین در زمینه اکتشاف میدان‌های گازی توسط این کشور در شمال ایران (به گفته‌هایی، اکتشاف «میدان گازی چالوس»).

ما پیش از این، در بیانیه‌ای به تاریخ 31 ژوئیه 2020 (10 مرداد 1399) زیر عنوان: [«میدان گازی چالوس»](#)، درباره پیمان استراتژیک با این قدرت سیادت‌طلب جهانی و ابعاد سلطه‌گرانه آن اظهار نظر کرده‌ایم. اکنون نیز، در پی این طرح جدید پیمان استراتژیک با روسیه، ما همه‌ی آزادی‌خواهان و استقلال‌طلبان ایران را دعوت به موضع‌گیری و محکوم کردن چنین قراردادهای اسارت‌بار که هدفشان چیزی جز حفظ و بقا رژیم جمهوری اسلامی ایران از یکسو و گسترش منطقه نفوذ قدرت‌های بزرگ استیلاطلب جهانی نیست می‌کنیم.

اما آن چه که در یک موضع‌گیری کلان و در پرتو اصول و ارزش‌های آزادی‌خواهانه، دموکراتیک و استقلال‌طلبانه در رابطه با پیمان‌های استراتژیک جمهوری اسلامی با این دو قدرت جهانی می‌توان از هم اکنون ابراز کرد چنین است:

1- این قراردادها با دو قدرت بزرگ بسته می‌شوند که در سطح جهانی استیلاطلب و سلطه‌گراند. هر دو نیز، چون جمهوری اسلامی ایران، رژیم‌هایی اقتدارگرا، خودکامه و توتالیتراند. این قراردادها در شرایط فقدان کامل دموکراسی، آزادی و عدم نظارت مردمی بر معاهدات و به طور اساسی در نبود هر گونه امکان و آزادی بحث و نقد از سوی مردم و مخالفان در هر سه کشور ایران، چین و روسیه بسته می‌شوند. این قراردادها، به گفته صاحب‌نظران و گزارش‌گران مختلف سیاسی، دربرگیرنده مفاد پنهانی و غیر علنی در جهت تأمین منافع استراتژیک این دو قدرت جهانی است. دو قدرتی که جمهوری اسلامی ایران امروز به هم‌پیمان، متحد و مؤتلف منطقه‌ای و زیر نفوذ آنها تبدیل شده است.

2- این قراردادها به‌ویژه در جهت وابسته کردن هر چه بیشتر و ژرف‌تر کشور ایران به روسیه و چین عمل می‌کنند: وابستگی اقتصادی، مالی، تجاری، نظامی، انرژی، تکنولوژیکی، اطلاعاتی، سیاسی و غیره. از این نقطه نظر این پیمان‌ها سخت اسارت‌بار بوده، وابستگی

ایران به دو قدرت نامبرده را برای چندین دهه موجب خواهند شد. سرسپردگی جمهوری اسلامی به این دو قدرت بزرگ و استیلاطلب جهانی را امروزه آشکارا در همه‌ی زمینه‌ها مشاهده می‌کنیم. آخرین نمونه و نمایش بی‌شمارانه آن، پشتیبانی کامل رژیم ایران و شخص رهبر دیکتاتور آن، خامنه‌ای، از جنگ تجاوزکارانه و اشغال‌گرانه روسیه و از دیکتاتور آن، پوتین، علیه کشور مستقل اوکراین و مردم مقاوم آن است.

3- این قراردادهای استراتژیک موجب تقویت و تحکیم رژیم جمهوری اسلامی در ادامه سیاست‌های داخل‌اش مبنی بر اعمال دیکتاتوری، بنیادگرایی اسلامی، اختناق، سرکوب، ستم و ترور می‌شوند. با برخورداری از حمایت و کمک‌های همه‌جانبه به‌ویژه تسلیحاتی روسیه و چین، دیکتاتوری حاکم می‌تواند دست به سرکوب هر چه بیشتر و سهمگین‌تر اعتراضات عمومی و سراسری مردم و جنبش‌های زنان، زحمتکش‌شان، معلمان، بازنشستگان... و دیگر اقشار مردمی برای کسب آزادی و دموکراسی در ایران زند. در نتیجه از این راه به بقا چهل و سه ساله ننگین خود بازهم ادامه دهد.

4- پیمان‌های استراتژیک با دو قدرت هژمون‌ی‌طلب شرقی، رژیم جمهوری اسلامی ایران را ترغیب به ادامه سیاست‌های قدرت‌طلبانه و مداخله‌جویانه‌اش در خاورمیانه و خاور نزدیک، از افغانستان تا لبنان، خواهند کرد. به عنوان نمونه می‌توان اشاره کرد به حمایت همه‌جانبه مالی و نظامی از گروه‌ها، احزاب و جریان‌های بنیادگرای اسلامی و تروریستی در عراق، جنوب لبنان، غزه و یمن. هم‌چنین، با پشت‌گرمی پیمان با روسیه، دفاع همه‌جانبه جمهوری اسلامی از دیکتاتور سوریه، بشار اسد، و نگهداری رژیم دیکتاتوری او با همکاری نظامی مشترک روسیه و ایران ادامه پیدا خواهند کرد. به طور کلی باید گفت که با این قراردادها که بخشا جنبه‌های قوی نظامی و امنیتی دارند، توانایی‌های جمهوری اسلامی برای سرکوب هر چه بیشتر جنبش‌های دموکراتیک، آزادی‌خواهانه و برابری طلبانه مردمی در خاورمیانه (در عراق، یمن، فلسطین و جنوب لبنان) بیشتر خواهند شد.

5- این قراردادها، از سوی دیگر، با تشدید اختلاف میان غرب (ایالات متحده و اتحادیه اروپا) و شرق (چین و روسیه)، نه تنها راه خروج از بحران هسته‌ای، رفع تحریم‌ها و مذاکرات برجام را با مشکلات فراوان روبه‌رو خواهند ساخت، بلکه جمهوری اسلامی را هر چه بیشتر مصمم به ادامه سیاست غنی‌سازی هسته‌ای برای ساختن بمب

اتم اش خواهند کرد. بنا به گفته مقامات رسمی ایران و نماینده این کشور در گفتگوهای برجام، ایران در عرض چند ماه قادر خواهد بود، با رشد نرخ غنیسازی اورانیومی که بی‌پروا انجام می‌دهد، بمب اتم خود را بسازد.

6- سرانجام، این پیمان‌های ائتلافی با روسیه و چین تنش‌ها و تضادهای جنگ‌افروزانه موجود میان غرب و شرق یعنی از یکسو ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و متحدین آنها و از سوی دیگر روسیه، چین و متحدین آنها را را تشدید خواهند کرد. خطر احتمالی جنگ جهانی را افزایش خواهند دهد. می‌توان از هم اکنون پیش‌بینی کرد که با تجاوز اشغالگرانه روسیه‌ی پوتین به اوکراین در راستای احیای امپراطوری تزاری و یا شوروی سابق، با هژمونی‌طلبی جهانی و نوین رژیم توتالیتار چین برای گسترش مناطق نفوذ خود در سراسر گیتی و سرانجام با تداوم سیاست‌های بین‌المللی کشورهای دموکراتیک غربی (اروپای غربی، ایالات متحده آمریکا...) در حفظ یک نظم جهانی غیر عادلانه و نابرابرانه در جهت منافع خود... ما امروزه وارد دنیایی پر تشنج و جدال خواهیم شد. پیمان‌های استراتژیکی جمهوری اسلامی ایران با روسیه و چین در بستر چنین اوضاع و احوال نگران‌کننده‌ای عمل می‌کنند. تنها باید امیدوار باشیم و در جهت آن تلاش کنیم که قیام‌ها و جنبش‌های اجتماعی و مردمی در سراسر جهان در همبستگی و هم‌کوشی با هم برای آزادی، دموکراسی، رهایی و عدم سلطه... شرایط برآمدن دنیایی دیگر و نوین را فراهم نمایند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، بنا بر اصول و ارزش‌های همیشه راهنمای خود که آزادی، استقلال، جمهوری، دموکراسی، حقوق بشر و جدایی دولت و دین است، در این جا اعلام می‌دارد که بستن پیمان‌هایی از نوع قرارداد 20 ساله ایران و روسیه و یا قرارداد 25 ساله ایران و چین، و هر گونه پیمان، قرارداد یا ائتلاف اسارت‌بار از این دست، چه با قدرتهای جهانی شرقی و چه غربی، از طرف سران رژیم دیکتاتوری ایران فاقد هر گونه اعتبار و مشروعیت دموکراتیک و مردمی است. مردم ایران، از آن جا که در طرح، تعیین، تبیین و امضای این قراردادها مطلقاً هیچ گونه نقش و دخالتی نداشته‌اند و ندارند، به حق می‌توانند، در فردای براندازی جمهوری اسلامی به دست خود، از طریق یک رایزنی آزاد و دموکراتیک، این پیمان‌ها را یکسره باطل اعلام کرده و ملغاً نمایند.

ما بر این باوریم که مردمان ایران و خاورمیانه، با تکیه بر توانایی‌های مادی و معنوی خود، قادر خواهند بود که در آزادی، استقلال، دموکراسی و صلح، با مشارکت با هم و ایجاد مناسباتی برابری، به دور از سلطه‌گری و سلطه‌پذیری و بدون عقد پیمان‌های اسارت‌بار با قدرتهای جهانی، راه بهروزی، ترقی، شکوفایی و رهایی در کشور و منطقه خود را هموار سازند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

8 اوت 2022 - 17 مرداد 1401

آدرس ایمیل تماس با شورای هماهنگی ج.ج.د.ل.ا.ا.:

jomhouridemocrat.laicc@gmail.com

آدرس وبسایت تارنمای ندای آزادی:

[/http://nedayeazady.org](http://nedayeazady.org)

آدرس ایمیل تماس با تارنمای ندای آزادی:

jjdli.nedayeazadi@gmail.com

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران